

[H. P. Johansen.]

imod at ligestille Kvinder og Mænd. Jeg kan her henvide til et Værk, der hedder „Den danske Folkeskole gennem 100 Aar“, et Værk, der rummer mange interessante historiske Oplysninger. Der peges heri bl. a. paa, at der i en Periode næsten ingen Kvinder var i Folkeskolens Tjeneste, og det oplyses, at da Kravet herom kom frem, rejste der sig en meget stærk Modstand derimod. Man spurgte ogsaa dengang Landets Biskopper, og et Par af disse var yderst betænkelige ved at ligestille Kvinder og Mænd paa dette Omraade, men, hedder det i det nævnte Værk, trods Biskoppernes Stilling foranledigede Monrad, at der blev udstedt en kgl. Resolution, hvorefter vorde Lærerinder væsentlig ved Borger- og Almueskoler kunde indstille sig til Eksamen. Nogen Betænkelighed var der dog stadig væk. Man kunde ikke saadan uden videre ansætte Kvinder. Der skulde indsendes et særligt Andragende til Skoledirektionen, som skulde give særlig Tilladelse. Og Kvinderne var for Resten ogsaa betænkelige; der var ikke ret mange, der lod sig uddanne i de første Aar. Biskopperne eller nogle af Biskopperne fraraadede ogsaa at ligestille Kvinder og Mænd dengang, da Talen var om Folkeskolens Embedsmænd, og jeg kan roligt sige, at det er en Tankegang, som alle baade i denne Sal og uden for den nu er ganske uforstaaende over for; og jeg har den Opfattelse, at naar der er gaaet en Aarrække, vil Befolkningen ogsaa være helt uforstaaende over for den Modstand, der har været imod kvindelige Præster.

Jeg haaber, at Lovforslaget meget hurtigt kan vedtages. Jeg haaber tillige, at det vil faa en god Modtagelse ude i Befolkningen, og at det vil blive til Gavn for den danske Folkekirke, som jeg personlig mener har bragt vort Folk de allerstørste Værdier.

Der kunde siges meget mere i denne Sag, men vi arbejder jo for Tiden i et vist Lyntempo, saa jeg skal ikke fordybe mig nærmere i Sagen, men paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

Stegger Nielsen: Jeg skal ikke komme ind paa Forhistorien i denne Sag om kvindelige Præster, den har jo ofte været omtalt, ogsaa her paa Rigsdagen.

Det Lovforslag, som vi her behandler, angaar et Omraade, hvorom der er delte Meninger inden for alle Kredse i Befolkningen. Det er en Sag, der har sine varme Til-

hængere, men ogsaa sine Modstandere, og jeg kan tilføje, at det naturligvis gælder ogsaa inden for mit eget Parti.

Hvis man skulde undersøge Grundene til Modstanden imod at give Kvinder Adgang til Folkekirken Præsteembeder, vilde man finde disse Grunde forskellige. Grunden er vel mest den, at mange ikke ønsker at medvirke til at bryde den aarhundredgamle Tradition, at det hidtil har været Mændene, der har beklædt Præsteembederne i Folkekirken. For andre kan det være et rent Principsspørgsmaal, maaske dikteret af religiøse Motiver, eller et rent Samvittighedsspørgsmaal, hvad man maa bøje sig for. Tilhængere af, at Kvinder faar Adgang til Præsteembeder, vil vel paa den modsatte Side finde det ganske urimeligt, at en Kvinde, naar hun ellers er velegnet og opfylder Betingelserne, skulde være udelukket fra Præstevise. Begge Synspunkter er forstaaelige. Spørgsmaalet er af den Art, at begge Standpunkter har deres Begrundelse, og det er et Spørgsmaal, i hvilket de enkelte Mennesker bør være ganske frit stillet, efter som de ser paa det.

Nu har Problemet jo aldrig — ud over i sit almindelige Princip — været aktuelt her i Landet, idet der ikke hidtil har været noget Menighedsraad i vort Land, der har ønsket at faa en kvindelig Præst. Dette Forhold er imidlertid nu ændret, idet en Valgmenighed paa Falster har ønsket at faa en Kvinde ordineret, og dette har bevirket, at Sagen nu ligger paa Rigsdagens Bord i Lovforslags Form. Den overvejende Del af mit Parti har det Syn paa Sagen i Almindelighed, at en Kvindes Indsats i det kristelige Arbejde fuldt ud maa værdsættes og sidestilles med en Mands. Vi har haft dygtige Kvinder i Diakonissegeringen, i det kristelige Arbejde og Ungdomsarbejdet, i Søndagsskolen og paa Missionsmarken. Ogsaa i det direkte kirkelige Arbejde har enkelte Kvinder udført en stor og rig Gerning, f. Eks. Ruth Vermehren ved Vestre Fængsel og Jørgine Abildgaard paa Snoghøj.

Men nu bliver der altsaa Tale om at gaa videre; nu er Problemet for første Gang lagt frem til Afgørelse; nu bliver der Tale om Ordination, om Prædiketjeneste og Sakramentforvaltning paa lige Fod med mandlige cand. theol.er. Det er det, der har skabt Modsetningen i Opfattelserne rundt omkring, men jeg er af den Opfattelse, at en Kvinde kan have lige saa gode Forudsætninger som en Mand for at udføre en Gerning i den kristne Menighed, og det forekommer mig, at man ikke logisk kan indvende noget herimod. Derfor kan det heller ikke med Vægt-